

[Asger Jensen.]

det rigtige beløb? Tør socialdemokratiet gå ind for den politik? Det fik vi ikke klar besked på. Jeg troede, at enhver i denne sal var klar over, hvilken alvorlig situation vi står i. Man kunne også spørge: er det socialdemokratiets mening, at vi igen skal ud at låne 1 milliard kr. eller mere i udlandet for at gennemføre denne forhøjelse, som også hr. Bundvad var talsmand for? Det kan næppe være rigtigt, at en ansvarlig opposition vil tilråde regeringen at føre en sådan politik. Dertil kommer det, som nu er drøftet så meget, om de produktive aldersklasser slet ingen forbedring skal have. De produktive aldersklasser er vel ikke i den forbindelse en pressionsgruppe, der kan komme og melde sig her i folketinget med krav om, at statskassen skal lukke op for milliardbeløb. Jeg tror, vi her må se på helhedens interesse, og jeg mener, at vi alle har god vilje til, når økonomien kan bære det, at give vores ældre medborgere bedre leveforhold end hidtil. Det er vel overhovedet ikke derom striden står, men om, hvorvidt økonomien kan bære mere, og jeg kunne egentlig godt lide at vide, hvordan socialdemokratiets stilling er til det.

Evan Jensen: Som det er almindeligt, når en ny overenskomst på det private arbejdsmarked er afsluttet, har socialministeren fremsat lovforslag om et midlertidigt tillæg til folke-, invalide- og enkepensionister samt om midlertidig forhøjelse af grænsen for hjælp til underhold.

Af lovforslagets enkeltheder vil jeg nævne, at det foreslås at give ægtepar, hvor begge opfylder betingelserne for at opnå grundbeløbet, et tillæg på 28 kr., enlige får 19 kr. månedlig, og de, som er berettigede til pensionstillægget, får yderligere et tillæg på 3 kr., hvilket gælder både enlige og ægtepar. Pensionister på alderdoms- og plejehjem får en forhøjelse af beløbet til personlige fornødenheder på 3 kr., pensionister under 60 år dog 4 kr. månedlig.

Som følge af pristalsreguleringen har pen-

sionistægtepar pr. 1. april 1971 fået forhøjet deres pension med 23 kr. og 7 kr., for så vidt angår pensionstillæg.

I bemærkningerne til lovforslaget er der redegjort for udgifterne i forbindelse med forslaget, og det fremgår, at for finansåret 1971-72 er der tale om ca. 150 mill. kr., her til kommer så dyrtidsreguleringen pr. 1. april, som beløber sig til 155 mill. kr.

Endvidere siges det i bemærkningerne, at regeringen i 1972-73 anser det for forsvarligt, at pensionerne forøges med 300 mill. kr. Kommer der en dyrtidsportion, som vil udgøre 200-220 mill. kr., kan der alene blive tale om yderligere at forbedre de sociale pensioner med ca. 100 mill. kr.

Endelig har jeg bemærket mig, at det siges, at skulle der i det kommende år vise sig gode økonomiske tegn, lover regeringen at overveje visse yderligere realforbedringer i 1972-73.

Hvorledes harmonerer disse forskellige forbedringer nu med den indkomstpolitiske ramme, som regeringen har lagt, og hvori de sociale pensioners justeringer selvfølgelig også må indpasses? I regeringens indkomstpolitiske oplæg hed det, at der inklusive pristalsreguleringer var basis for en indkomststigning på $3\frac{1}{2}$ -4 pct. i året 1971-72. I kroner og øre skulle det for pensionernes vedkommende beløbe sig til 260-300 mill. kr. pr. år. Ifølge lovforslaget bliver det 305 mill. kr. for 1971-72, hvilket vil sige, at socialministeren bevæger sig i overkanten af regeringens opstillede ramme.

På venstres vegne vil jeg gerne give tilslutning til socialministerens lovforslag. Vi er enige i, at også de sociale pensioner må ajourføres, nu da overenskomsterne på det private arbejdsmarked og med tjenestemændene er afsluttet. Vi finder det væsentligt at sikre de ældre medborgere en rimelig andel af velstandsudviklingen. Vi er fra venstres side enig med regeringen i, at forbedringerne af de sociale pensioner må holdes inden for de samme rammer, som er afstukket for andre befolkningsgrupper.

Fra pensionistorganisationernes side har